

Egri lány a Broadway-ről

Dacból lett amerikai színésznő

Egykori egri úszóreménységünk, *Erdélyi Éva* leánya, *Kovács Klaudia*, dacból, mert nem vették föl elsőre a Színművészeti Főiskolára, meg sem állt Los Angelesig. Legutóbb a New York-i Off Broadway-n játszott főszerepével aratott sikert. Az angyalok városában tízezer néző előtt játszott a Shakespeare-fesztiválon a *Tévedések vígjátékában* Courtisant és a Los Angeles-i tv-ben kategóriájában legjobb filmnek jelölt akciófilmben is főszereplő volt. Producer, saját kis filmvállalata van, nemzetközi dokumentumfilmet készül forgatni 1956 fél évszázados jubileumára.

A hírek alapján egy sikeres divát vártam beszélgetésre, és egy bájos, szerény, de minden rezzenésében a saját útját tudatosan kereső lánnyal találkoztam. Zavarba is ejtett az első percekben: tulajdonképpen kicsoda Kovács Klaudia? Egy igazi egri szépség? Magyar vagy amerikai színésznő? A válasz - kedves mosoly kíséretében - határozott:

- Magyar amerikai színésznő vagyok, aki magyar színésznő szeretett volna lenni, de itthon nem vettek föl a főiskolára, s így lett belőlem magyar színésznő - Amerikában.

- Mindehhez az alapokat mégiscsak itthon szerezte...

- Igen, a Pincészinháznál, illetve a budapesti Harlekin Gyermekszínháznál.

- Köti-e még valami a szülővárosához, Egerhez?

- Természetesen! A város szeretete, az emlékeim, a gyermekkorom - nagyon sok minden. Érzések és emlékek. Nagyon szeretem Egerét és ma is nagyon büszke vagyok arra, hogy Eger a szülővárosom. Ma is egrinek vallom magam.

- Mégis, ha jól ismerem a történetet, dachból került Amerikába...

- Igen, talán abból a dachból, hogy nem vettek föl a színművészetire... és egy csereprogramnak köszönhetően Los Angelesben mehettem...

- És itt sikeres színésznő lett.

- Azért ez nem ment ilyen egyszerűen. Hallatlan önállóságra, akaraterepre volt szükségem. Először is meg kellett tanulnom angolul olyan szinten, hogy szerepelhesek színházakban. Ez nekem négy évembe került. Egy-két év, és járhattam meghallgatásokra, be-bekerültem egy-kétmondatos produkciókba, jöttek a főiskolás, egyetemi filmek. Így szép lassan kialakult egy olyan repertoár, amivel már próbálkozhattam bekerülni nagyobb produkciókba is. A következő lépés az ügynökkeresés. Ez sem egyszerű, elég nagy a túlekedés, hogy az ember bekerüljön az Amerikai Színház és a Filmművészek Szövetségébe.

SAKMAI LÉTEZÉS

- Több főszerepéről olvastam elismerő kritikákat. Már megengedheti magának, hogy csak főszerepet vállaljon?

- Nem mindig játszom főszerepet. Úgy próbálok dönteni, hogy a személyiségemhez testhezálló legyen, hogy szakmai kihívást, izgalmat jelentsen. Legutóbb, New Yorkban valóban főszerepet játszottam a Raw Space Színházban, a Mary Girard öröksége című drámában. Lanie Robertson, New York-i író egy 1790-es philadelphiai történetet dolgoz föl egy nagyon izzó drámában. Igaz történet az alapja: egy férj elmeorvosintézetbe záratja feleségét, aki ott meg is örül. Ennek a drámának

játszottam a főszerepét. Én voltam ez az örült nő...

EGERBEN IS SZÍVESEN...

- És ennek kapcsán írtak úgy az alakításról, hogy Kovács Klaudia SZÍN ÉSZ NŐ...

- Ez változó a szereptől, helyzettől függően. Az előbb említett Mary Girard esetében orvosilag is meg kellett értenem, mit jelent, ha egy nő megőrül. Elmentem hát egy elmeorvosintézetbe, háttér munkára.

- Versmondását is veretes jelzőkkel illetik. Mit jelent a vers az életében?

- Nagyon szeretem a verset, nem is tudnék nélküle élni! A verssel próbálok magyarságomat Amerikában is megőrizni. Erre nagyon nagy szükség is van, mert ott nagyon tud hiányozni a magyar szó, annak az érzésnek a megélése, amit a verssorok kifejeznek...

- Kedvenc költője?

- Most Kosztolányi, korábban Ady volt.

- Most éppen mi köti le?

- Kicsit eltávolodtam a színésztől. Produceri munkáim kerültek előtérbe. Jelenleg egy dokumentumfilmen dolgozunk 1956 ötvenedik évfordulójára, nemzetközi aspektusból, nemzetközi piacra. Úgy érzem, ha az ember olyan szinten érzi a kreativitást, mint ahogyan az most bennem bugyborékol, akkor nem az a fontos, hogy színész vagy producer. Az a lényeg, hogy az ember ki tudja éreztetni a szelepein keresztül azt az érzést, megfogalmazni azt a gondolatot ...

- Álmaiban a Broadway szerepel, vagy Budapest, esetleg az egri színház?

- Tulajdonképpen én évek óta nagyon szeretnék itthon dolgozni, hiszen magyar színésznő vagyok! De a körülmények miatt itthon kevésbé ismernek. Nagyon nagy megtisztetés lenne, ha például Egerbe hívnának.

■ Jónás Zoltán